

**AFGIFTE KANTOOR**  
3390 Tielt-Winge

**ERK. NR. P005656**

Verantwoordelijke uitgever:

Vital CRAENINCKX  
Leuvensesteenweg 168  
3390 Sint-Joris-Winge

VZW  
Nationale Confederatie  
van  
Politieke Gevangenen  
en Rechthebbenden  
van België

België – Belgique  
PB  
3390 Tielt-Winge

2/3303



**DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT  
VAN HET  
GEWEST MEENSEL-KIEZEGEM en TIENEN**



**N.C.P.G.R.  
MEENSEL-KIEZEGEM en TIENEN**

**Voorzitter :** Vital CRAENINCKX, Leuvensesteenweg 168  
3390 Sint-Joris-Winge – Tel. 016 63 46 23  
gsm 0496 50 46 77  
vital.craeninckx@skynet.be

**Verantwoordelijke uitgever :**

Vital Craeninckx, Leuvensesteenweg 168  
3390 Sint-Joris-Winge

**Secretariaat en Penningmeester :**

Jos LEMMENS, Neckerspoelstraat 6  
3391 Meensel-Kiezegem - Tel. 016 63 36 11  
jozef\_lemmens@skynet.be

**Lokaal :** 'T LOFT, Spiegelstraat 11  
3300 Tienen – Tel. 016 76 56 45

**Financiële rekening :**

H.E.C.A. 1944  
Neckerspoelstraat 6 3391 Meensel-Kiezegem

Rekening nr. BE84 7340 3632 1859  
BIC. KREDBEBB

**Redactie :** Vital Craeninckx , Leuvensesteenweg 168 3390 Sint-Joris-Winge

Beste leden en sympathisanten,

Naast een stralend zonnetje en een aangename temperatuur had onze jaarlijkse herdenking letterlijk de zachte ochtendwind in de rug. Alle ingrediënten waren die morgen van 11 augustus aanwezig opdat het ganse gebeuren een goed verloop zou kennen. De aanwezigheid van de Canadese familie Rowe-Neroutsos zorgde voor een bredere dimensie: Stephanie Neroutsos is de dochter van John Neroutsos, de nog levende kozijn van RAF-piloot Teddy Blenkinsop. Zijn foto te midden van de andere slachtoffers op de grafstenen van het erekerkhof in Meensel en op het monument in Kiezegem staan symbool voor hun aanwezigheid.

Het hoofdgebeuren ging dit jaar door in Kiezegem. Een sfeervolle misviering met mooie gezangen in een overvolle Sint-Pieterkerk was de aanzet tot een geslaagde herdenking. Het 'Te Velde', midden de consecratie, geblazen door drie trompettisten, zorgde voor een kippenvelmoment.

Dertig vaandeldragers flankeerden de aanwezigen. Vaandels in zwart, geel en rood afgetekend tegen een helderblauwe hemel toverden de Kerkstraat om tot een schilderachtig kleurenpalet. De toespraken van burgemeester Rudi Beeken, gastspreker Mark Van den Wijngaert en nationaal voorzitter van N.C.P.G.R. Jozef Craeninckx boeiden de talrijk en aandachtig luisterende aanwezigen, en lieten niemand onberoerd. Opmerkelijk en ontroerend waren de woorden van Alexa Rowe, dochter van Stephanie Neroutsos, vertaald door Frederik Celis. De impressies van hun bezoek aan Breendonk, gebracht door twee laatstejaarsstudenten van het Kon. Atheneum van Tienen, toont aan dat oorlogsgruwel deze generatie niet onverschillig laat. Als eerbetoon werd een recordaantal bloemstukken neergelegd, zes in Meensel en achttien in Kiezegem. Na een subliem uitgevoerde Canadese hymne en Brabançonne door de harmonie Sint-Jozef uit O.L.V.Tielt werd als afsluiter een receptie aangeboden door de gemeente Tielt-Winge. Aan het ontmoetingscentrum werd een re-enactment opgezet met legervoertuigen en materiaal in teken van het verzet tijdens WO II.

Mag ik langs deze weg nogmaals **iedereen danken** die, op welke wijze ook, zijn/haar steentje heeft bijgedragen tot het welslagen van deze herdenking. De talrijke positieve reacties en de betrokkenheid van onze gemeente Tielt-Winge zijn een stimulans om nu reeds plannen te smeden voor de volgende herdenking in 2014, zeventig jaar later....

Enkele toespraken werden in dit ledenblad reeds opgenomen. De toespraak van professor Mark Van den Wijngaert en de impressie over Breendonk door de leerlingen, zullen verschijnen in de laatste editie, begin december.

Tenslotte nodig ik u graag uit op ons 12<sup>de</sup> streekbuffet dat doorgaat op zondag 15 september en waarover alle informatie elders in dit bulletin te vinden is.

Vital Craeninckx, voorzitter

### Bedevaart in Breendonk op zondag 6 oktober om 14.30 uur

Aanwezigheid détachement van de Koninklijke Militaire school, de Koninklijke Muziekkapel van de Marine en het koor van de Europese Unie.  
Vertegenwoordiger van Zijne Majesteit de Koning en de Minister van Defensie.

Een autobus vertrekt in O.L.V Tielt en stopt heen en terug aan eethuis "Chalet" Leuvensesteenweg in St. Joris – Winge om 10 uur, in Lubbeek St.Bernard en Leuven station omstreeks 10.20 uur.

Kostprijs inclusief lunch met 3 belegde broodjes, bedraagt 10 €

Indien interesse: laat maar weten, uiterlijk tegen 1 oktober

## Toespraak Rudi Beeken, burgemeester van Tielt-Winge, op de herdenkingsplechtigheid op 11 augustus

Dames en heren,

Op mijn beurt verwelkom ik U op het burgerlijke gedeelte van deze herdenkingsplechtigheid rond de beide razzia's, waarvan de tweede onze gemeente dag op dag 69 jaar geleden overkomen is.

Sta mij toe om in het bijzonder de voorzitter van de nationale confederatie van politieke gevangenen en rechthebbenden, de heer Jozef Craeninckx te verwelkomen, één van de auteurs van het boek rond het drama van collaboratie en verzet in Meensel-Kiezegem, die verleden jaar op 4 oktober nog samen met de inmiddels betreurde dokter Charon ten uitzonderlijke titel door zijne majesteit de Koning bevorderd werd tot officier in de Orde van Leopold II en die ook samen met zijn vader en broer aangehouden werd op vrijdag 11 augustus 1944. Mijnheer de voorzitter, ook al bent U sedert jaar en dag in Gent gaan wonen, wij weten dat ge Meensel-Kiezegem nooit verlaten hebt.

Graag verwelkom ik ook de talrijk aanwezige leden van het comité van de nationale vriendenkring van de Politieke Gevangenen en Rechthebbenden van het Concentratiekamp Neuengamme en zijn Buiten Kampen, waarvan de algemene vergadering van 27 oktober verleden jaar besloten heeft om mij als effectief lid van de vereniging in het comité op te nemen, ondanks het feit dat ik zelf geen rechthebbende of rechtstreekse nabestaande van een rechthebbende ben. Je souhaite bienvenue au Monsieur le Président de l'amicale de Neuengamme, aussi Vice-Président de l'Amicale Internationale, Monsieur Victor Malbecq, qui a rencontrée beaucoup de nos gens au camp de Neuengamme et dans les Camps Extérieurs de Schandelah et Wöbbelin. Ook verwelkom ik van harte de delegaties van de Nederlandse Stichting Vriendenkring Neuengamme en de gemeente Putten, die vandaag de officiële gasten zijn van onze gemeente.

Tot slot wens ik onder de aanwezigen ook Peter Celis te vernoemen, die in 2008 de internationale aandacht trok op de gebeurtenissen in ons dorp door de publicatie van zijn boek "One who almost made it back" over het wedervaren van de Canadese piloot Edward Blenkinsop, die in augustus 1944 samen met onze mensen aangehouden en weggevoerd werd. In 2011 werd een Nederlandstalige bewerking van het boek gepubliceerd onder de titel: "Blenkinsop: van de Belgische ondergrondse tot Bergen-Belsen". A special welcome is also given to Stephanie Rowe-Neroutsos, her husband and both of their daughters who came from Canada to attend this ceremony. Father John Neroutsos has written the preface in the mentioned book of Peter Celis and is a nephew of Teddy Blenkinsop. He was personally present together with his wife Mary during our ceremony in 1989.

Dames en heren,

Eerder dit jaar verscheen er bij uitgeverij Epo een boek van Roger Rutten uit Sint-Truiden onder de titel: "De nazirazzia van 25 mei 1943" over de 63 verzetslui die in de nacht van 24 op 25 mei 1943 in Sint-Truiden uit hun bed gelicht werden en naar Breendonk werden gevoerd. In de commentaren die daarover in de nationale pers verschenen, las ik onverbloemd dat de feiten in onze gemeente wellicht het grootste drama uit de 2<sup>e</sup> wereldoorlog in België zijn. Ongeveer hetzelfde las ik eerder al in de masterproef van Sam Costens uit 2010 over de Sicherheitspolizei SD Nebenstelle Leuven.

Ik ben er van overtuigd dat het besef van de werkelijke omvang van hetgeen ons overkomen is slechts doorheen de jaren gegroeid is en mede dankzij al de publicaties die ik zonet vernoemd heb bij het grote publiek bekend geraakt is of minstens toch bekend gebleven is.

Het gros van onze mensen kwamen na hun arrestatie in Duitsland terecht in het inferno van het ten onder gaande derde rijk. In zijn boek over Neuengamme en Blumenthal schreef Raymond Van Pée daarover: *“Het was nog maar begin oktober toen de eerste doden vielen in ons konvooi; ze waren afkomstig uit Meensel-Kiezegegem. Het waren boeren die thuis nog veel te eten hadden en het hongerregime niet overleefden. Ze stierven de eerste drie maanden als vliegen. Andere jongens kregen heimwee naar huis en wie dit niet kon overwinnen was ook reddeloos verloren. Men trachtte zo'n jongen wel zo veel mogelijk op te vangen; dat lukte soms, maar soms kwam ook de fatale ineenstorting. De ongelukkigen liepen dan in een ogenblik van onoplettendheid 's avonds in het donker naar de omheining en werden door de stroom neergebliksemd. De wacht op de uitkijktoren riep wel, maar een salvo was overbodig.”*

Elk jaar opnieuw verzamelen wij als gemeente, erkend als slachtoffer van oorlogsfeiten 1940-45, aan onze monumenten in Meensel en in Kiezegegem om hulde te brengen aan hen die ter plaatse en in Duitsland stierven als gevolg van de beide razzia's, maar ook om ons medeleven en onze dankbaarheid te betonen aan hun familie en aan hen die terugkeerden, zoals ook Louis Clinckx, die vandaag nog onder ons is. Ook hun leven werd immers blijvend getekend door het noodlot dat ons in die dagen zo zwaar getroffen heeft.

Wij troosten ons met de gedachte dat de gebrachte offers niet tevergeefs waren en wij, achteraf bekeken, meer gewonnen hebben dan we verloren zijn. Wij leerden dat een collectieve vergissing nooit uitgesloten is. Wij weten ook dat, in het overwinnen van het verdriet over verloren familieleden en burens, en in het eren van hun nagedachtenis, de absolute nederlaag ligt van hen die geloven dat ze met bruto geweld en intimidatie hun fanatisme en fundamentalisme kunnen opdringen aan anderen. Maar al die lessen blijven desondanks toch uiterst precair.

In een Britse kwaliteitskrant las ik verleden maand nog een artikel over het overlijden van een Engelse soldaat tijdens een recente selectieronde voor een elite-eenheid. Daarin stond dat buiten het jaar 1968, het Verenigd Koninkrijk –toch niet meteen 's werelds grootste agressor- sedert de 2<sup>e</sup> wereldoorlog onafgebroken betrokken was in buitenlandse conflicten. Wereldvrede is er dus niet van gekomen. Wel vrede in West-Europa, dankzij het project van de Europese Unie, dat er de voorbije 70 jaar mee voor gezorgd heeft dat de Europese grootmachten elkaar niet meer te lijf gegaan zijn zoals dat een constante was in de moderne geschiedenis. Maar de oorlog heeft vandaag ook nog een ander gezicht gekregen; het lijkt wel of het internationale terrorisme alle dagen meer om de hoek loert, en de maatregelen die daartegen genomen worden zijn niet altijd compatibel met de onaantastbaarheid van de menselijke waardigheid -indien U mij toestaat om bij deze gelegenheid de aanhef van de actuele Duitse grondwet te citeren -.

We moeten de gevaren dus niet eens in het buitenland zoeken; maar dat was destijds eigenlijk niet anders. Het drama dat ons overkomen is, was immers enkel mogelijk door de hoofdrol die onze eigen landgenoten speelden. De aanwezige Duitse agenten kwamen naarmate de oorlog vorderde steeds meer op de achtergrond. Zij waren in de eindperiode nog nauwelijks aanwezig op acties. Er waren in het Leuvense 122 Duitse SD-agenten. Onvoldoende getraind en onderbemand. In een vreemd en vijandig land, waarvan zij in de meeste gevallen de taal niet machtig waren. Alleen waren ze niet opgewassen tegen hun taak. Zij moesten rekenen op de hulp van Vlaamse medewerkers. Voor acties waren ze sterk afhankelijk van lokale collaborateurs. Voor informatie moesten ze rekenen op lokale verklikkers. Voor extra mankracht tijdens acties moesten zij gaan aankloppen bij de collaborerende milities. Voor verhoren moesten de Duitse agenten de hulp inroepen van hun Vlaamse vertalers. En die deden veel meer dan alleen maar vertalen voor de Duitsers. Zij stelden zich steeds actiever op. Zij werkten mee aan arrestaties en aan razzia's, zoals de onze. Zij namen deel aan de verhoren van de gearresteerden. Zij gingen zeer ver in het uitoefenen van hun bevoegdheden. Zij misbruikten hun voorrechten ook om te stelen, mensen te mishandelen, en in de meest extreme gevallen hen zelfs te vermoorden.

Hebben wij diep in onze harten vandaag wel werkelijk de vrede gevonden? Het Belgische of Vlaamse oorlogsverleden blijft ook na bijna 70 jaar nog steeds problematisch. Tot wat leidt de aanslepende onenigheid in ons eigen dorp tussen hen, die allen beweren van goede wil te zijn? Laat de nagedachtenis van de razzia's van Meensel-Kiezegem voor allen ook vandaag nog een blijvende les zijn opdat we zouden kunnen blijven concluderen dat wij al bij al meer gewonnen dan verloren hebben in de nasleep van 1 en 11 augustus 1944.

Dames en heren,

Bij wijze van afronding past het om gewestelijke voorzitter Vital Craeninckx en zijn afdeling te bedanken voor al het goede werk dat zij jaar in jaar uit doen ten behoeve van dit thema, evenals de Koninklijke Harmonie Sint-Jozef voor de muzikale ondersteuning, maar ook het gemeentepersoneel en de vrijwilligers, samen met de aanwezige nieuwe leden van het gemeentebestuur en de leden van het gemeentebestuur in hun nieuwe functies. Deze laatste besloten immers om ook de komende zes jaar deze plechtigheid te blijven ondersteunen, ondanks de zware besparingen die doorgevoerd moeten worden; het voltallige schepencollege zal volgend jaar ter gelegenheid van de 70<sup>e</sup> verjaardag van de gebeurtenissen op eigen kosten naar Neuengamme en een aantal kommando's trekken. In het bijzonder wens ik ook mijn opvolger en voorganger Chris Desaever-Cleuren te bedanken, om als burgemeester ook gedurende de voorbije zes jaar de gemeentelijke ondersteuning verzekerd te hebben. En ten slotte dank ik graag U allen voor Uw aanwezigheid en Uw luisterbereidheid. Wij zien elkaar bij leven en welzijn uiterlijk volgend jaar in augustus aan het erekerkhof in Meensel terug, maar wellicht al sneller straks in het ontmoetingscentrum. Dank U.

Rudi Beeken – zondag 11 augustus 2013



Burgemeester Rudi Beeken

## Toespraak door Alexa Rowe en Frederik Celis op de herdenkingsplechtigheid

*Alexa Rowe is de kleindochter van John Neroutsos, kozijn van Teddy Blenkinsop*

**Our family would like to extend again to you, the people of Meensel-Kiezegegem, our deepest sorrow for the loss of 67 brave husbands, brothers and sweethearts – your loved ones, during that fateful period of August 1944 - WWII, the greatest human event of the 20<sup>th</sup> century. Meensel-Kiezegegem truly played a significant part upon that stage, but you also paid an enormous price – we will never forget you.**

Onze familie zou u, mensen van Meensel-Kiezegegem, ons diepste respect en spijt willen betuigen, voor de 67 dappere echtgenoten, vaders en broers, uw geliefden, die omkwamen tengevolge van de vreselijke gebeurtenissen van augustus 1944. De Tweede Wereldoorlog was het grootste menselijke drama van de Twintigste Eeuw, en uw dorp betaalde mee de vreselijke prijs. Wij zullen u nooit vergeten.

**Also, I would like to thank you all for harbouring and protecting our beloved Teddy Blenkinsop during that tumultuous period. Teddy was truly a remarkable individual – an exceptional young man, but his luck ran out. His story was relatively unknown in Canada or for that matter within our air force at large until your Peter Celis published his book. That book is now being described as ‘The brief, intense and ultimately tragic life of Teddy Blenkinsop, but also as a highly instructive story of character in the crucible – not only his, but his family, his crew, his Belgian and French friends.’**

Ik zou jullie ook allemaal willen bedanken voor de opvang en bescherming die ons dierbare familielid Teddy Blenkinsop tijdens die zware oorlog gevonden heeft in jullie dorp. Teddy was echt een opmerkelijke persoon, een uitzonderlijke figuur wiens geluk plotseling opgebruikt was. Zijn ontluisterend verhaal bleef lange tijd onbekend in zijn vaderland Canada, totdat uw landgenoot Peter het neerschreef in zijn boek. Dit boek werd een eerbetoon aan het korte, intense, maar ook erg tragische leven van Teddy Blenkinsop, maar ook een mooie hommage aan zijn familie, zijn bemanning en zijn Belgische helpers.

**The family never fully recovered from that loss and the unknown events surrounding Teddy’s final months of suffering in Bergen-Belsen. We thank Peter Celis for his dedication and persistence in determining the details to write a portrait of a Canadian hero, or at least we think of Teddy as our hero.**

De familie is het verlies van Teddy nooit te boven gekomen, en leefde vele jaren in onzekerheid over wat er precies gebeurd was tijdens de laatste maanden van zijn leven. We danken Peter voor zijn toewijding en doorzettingsvermogen om het hele verhaal van onze held te ontrafelen en in een boek neer te schrijven.

**Teddy has no grave that received his earthy remains, only the memorial headstone here in Meensel-Kiezegegem. I represent Teddy’s entire family when I say – we consider Teddy a son of Belgium, as we do a son of Canada. We know you will take good care of him – Thank you all, and God bless**

Teddy heeft geen graf waar zijn stoffelijk overschot te ruste ligt, enkel de grafsteen op het ere-kerkhof van Meensel. In naam van de hele familie zeg ik u: Teddy is voor ons niet alleen een kind van Canada, maar ook een zoon van België. We weten dat jullie goed voor hem zullen blijven zorgen. Bedankt en God zegene u allen.

Ik geef het laatste woord nu aan Alexa, die voor jullie een gedicht zal voorlezen, dat Teddy's oma schreef kort na zijn verdwijning.

**In conclusion, if I might recite a small poem Teddy’s grandmother wrote in 1945, in which she referred to Edward ‘Teddy’ Blenkinsop as het ‘trusted knight’**

## THE TRUSTED KNIGHT

When the Cosmic Host decided  
To cleanse the human mind,  
They called together a chosen few  
To probe and delve and find.

One trusted knight of the Most High  
Was allotted the hardest fight.  
To feel and know how cruel could be  
The Minds that lost the Lights.

Our hero gaily took the Path  
And clasping to his breast,  
The lamp of God which glowed and glowed  
In the darkness of his quest.

And when one day the Cosmic Host  
Gave the signal from above.  
He was wafted up the golden stairs  
To Light and Life and Love.

Ada Sarah Neroutsos



Alexa Rowe en Frederik Celis tijdens hun toespraak



Bloemenhulde gewest Meensel-Kiezegem-Tienen door Vital Craeninckx, Marcel Morren en Simone Deboes



Na de herdenking.....tijdens de receptie.....

hartelijke ontmoeting in het info-lokaal van bestuurslid Melanie Pypen-Schouters met de familie van Teddy Blenkinsop en Peter Celis, auteur van het boek over de Canadese piloot: 'Van de Belgische ondergrondse tot Bergen Belsen' . Melanie is de trotse bezitster van het kompas van Blenkinsop die het destijds schonk aan haar echtgenoot Jos Pypen.

Op de foto v.l.n.r. Leah en Alexa Rowe, Eric Rowe en Stephanie Neroutsos (dochter van John Neroutsos, de kozijn van Teddy Blenkinsop. John Neroutsos is het laatste nog levende familielid van Edward Blenkinsop), Frederik en Peter Celis, Melanie

## Herdenking aan het Canadees monument in Zoutleeuw op 4 juli 2013

### Toespraak van Dr. J. Ceyskens, burgemeester van Zoutleeuw

Mijnheer pastoor, Mister Vice-Admiral Davidson, Mr Frans Wouters, laatste oud-striider WO 2, Bert Dehairs en uw collega's van vaderlandslievende oud-strijders- en verzetsbewegingen, geachte genodigden.

Precies 68 jaar geleden, 4 juli 1943, steeg een wellington bommenwerper van het Canadese 432 SQUADRON RCAF op in Skipton-On-Swale in Engeland. Vijf jonge twintigers, opgeroepen uit het verre onmetelijk grote Canada om mede met honderduizenden andere Amerikanen, Engelsen en Amerikanen een definitief einde te maken aan het Naziregime in Duitsland. De missie van het squadron was Keulen bombarderen, opnieuw en opnieuw. In nachtelijke zwermen aanvliegen, lossen van bommen en veilig huiswaarts geraken, elke nacht opnieuw. Vijf jonge gespannen mensen, altijd iemands kind, altijd iemands partner, altijd iemands broer, vaak iemands vader, vaak iemands nonkel.

Vier juli was een heldere nacht toen vier bommenwerpers NIET thuis geraakten. Een toestel werd gevangen in Brustem door priemende zoeklichten, kreeg een voltreffer en stortte na een lange glijvlucht neer hier in de PAS in Zoutleeuw. Enkele minuten van doodsangst, roepen, schreeuwen, een krakende kreunende metalen doodkist, een gewonde vogel, een klap, vuur en dan niets meer behalve de plotse dood.

Vijf jonge twintigers, samen 's morgens uit de veren, samen 's nachts in de dood. Ze lagen echt niet veraf van elkaar vertelde me Felix Bollens, nu meer dan 90 en voor wie onlangs zijn platina bruiloft werd gevierd. Felix was één van de jonge twintigers uit Zoutleeuw die 's morgens vroeg op de plek des onheils verschenen. Vele, vele jaren bewaarde hij bij hem thuis een gevonden bruinleren vlieghelm met vliegbril. U kent ze allemaal.

De Duitsers begroeven Patrick, Roy, Brock, Lee Henry en Bryon in Brustem. Ik gebruik bewust hun voornamen, hun leeftijdsgenoten toen heten nu nog altijd Felix, Frans en Bere. Zij zijn nu allemaal tachtigers en meer. Na de oorlog vonden zij op de militaire begraafplaats van Heverlee hun laatste rustplaats. Een wondermooi Amerikaans kerkhof, tegen Meerdaalbos, in de achtertuin van de Zusters van de Jacht.



Zoutleeuw, herdenking aan het monument

Drie weken geleden ontving ik een handgeschreven brief van een neef van Brock Owen, geen mail maar een echte handgeschreven brief. Beste mensen, ik wil jullie de inhoud van deze ontroerende brief niet onthouden. Beter dan met deze brief kan ik de bedoeling van deze samenkomst, deze stille herdenking, niet samenvatten.

AAN DE BURGEMEESTER VAN ZOUTLEEUEW

Geachte Mr. Ceyskens

Het spijt me dat ik niet schrijven kan in Uw geboortetaal maar ik hoop dat deze Engelse boodschap recht naar U komt.

Mijn zuster zond mij info in verband met een recent opgericht monument ter herinnering van vijf vliegeniers wier vliegtuig craschte in 1945. Mijn interesse voor dit zeer geapprecieerde project is vooral gerelateerd aan het feit dat één van de piloten –Brock Owen- mijn nonkel was. Ik was toen minder dan één jaar oud en kon mij dus deze gebeurtenis niet herinneren. Ik groeide op met vele verhalen over mijn nonkel verteld door mijn grootouders en mijn vader die gelukkig de oorlog overleefde.

Daarom wil ik oprecht dank zeggen voor alle inspanningen die U en de leden van uw gemeenschap opbrengen ter ere van mijn nonkel Brock en de andere piloten. Mijn enige spijt is dat mijn vader, die ook diende in het Canadese leger en vele goede dingen vertelde over het Belgische volk en dat van Nederland, onlangs gestorven is en niet meer in staat is U en uw community te danken voor wat jullie voor zijn broer hebben gedaan.

Opnieuw ,mijn dank en beste wensen.

Genegen, LEONARD OWEN.

Dames en heren, mister Vice-Admiral Davidson, de herdenking aan het Canadese monument, in wezen een voetnoot in de geschiedenis van de grote WO, getuigt van het respect, de dankbaarheid en de herinnering van de kleine man in het kleine Zoutleeuw in het kleine België voor de kleine man uit het verre Canada. *A commemoration by the common little man from Belgium of the common little man from Canada.*

Mocht het zo blijven.

Ik dank U.

Dr. J. Ceyskens Burgemeester.



Yvonne Vangilbergen droeg de vlag van N.C.P.G.R. Meensel-Kiezegem



Het Herdenkingscomité **N.C.P.G.R. van Meensel-Kiezegem** nodigt u uit op het

12 de

## STREEKBUFFET

op **ZONDAG 15 SEPTEMBER 2013**

vanaf 11.30 uur tot 14 uur in het

**ONTMOETINGSCENTRUM**

in

**MEENSEL-KIEZEGEM**

Menu aan **21 €**

Tomatensoep met balletjes

**Koud buffet:** beenhesp, parmaham met meloen, kippenboutjes, perzik met tonijn, groentebuffet, sausen, brood.

**Warm buffet:** varkensgebraad met keuze champignonsaus en/of provençalse saus, vol au vent, kroketten.

**Dranken, ijs, taart en koffie zijn apart te verkrijgen aan democratische prijzen.**

**Deelname door overschrijving van 21 € (kinderen onder 12 jaar 10 € )  
op rekening nr. BE84 7340 3632 1859 BIC. KREDBEBB  
van de vzw HECA1944 - Meensel-Kiezegem  
met vermelding "Streekbuffet met .....personen".**

**Graag inschrijven ten laatste 12 september 2013 .  
Betaling aan de kassa is ook mogelijk, alleen mits  
voorafgaande telefonische verwittiging of mail aan het secretariaat:**

**Jos Lemmens**, Neckerspoelstraat 6, 3391 Meensel-Kiezegem  
tel. 016 63 36 11  
e-mail: [jozef\\_lemmens@skynet.be](mailto:jozef_lemmens@skynet.be)